

Descrierea CIP este disponibilă
la Biblioteca Națională a României

© Geraldine McCaughrean, 2016
Cover and illustrations by Victor Ambrus.
Moby Dick was originally published in English in 2016.
This bilingual edition is published by arrangement with Oxford University Press.
Titlu original: *Moby Dick*
Original story by Herman Melville, retold by Geraldine McCaughrean

© Editura NICULESCU, 2018
Bd. Regiei 6D, 060204 – București, România
Telefon: 021 312 97 82; Fax: 021 312 97 83
E-mail: editura@niculescu.ro
Internet: www.niculescu.ro

Comenzi online: www.niculescu.ro
Comenzi e-mail: vanzari@niculescu.ro
Comenzi telefonic: 0724 505 385, 021 312 97 82

Redactor: Liliana Scarlat
Tehnoredactor: Dragoș Dumitrescu
Adaptare copertă: Carmen Lucaci

ISBN 978-606-38-0217-1

NICULESCUkids este un imprint al Editurii NICULESCU

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă
și prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare sau prin orice sistem
de stocare și accesare a datelor, fără permisiunea Editurii NICULESCU.
Orice nerespectare a acestor prevederi conduce în mod automat la răspunderea penală față de legile
naționale și internaționale privind proprietatea intelectuală.

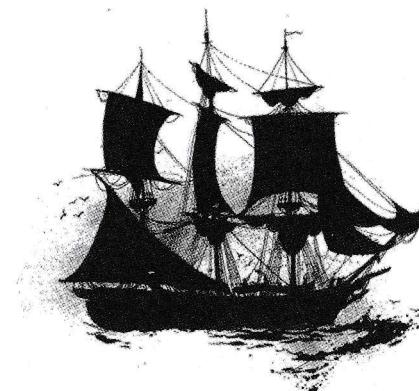
Editura NICULESCU este partener și distribuitor oficial OXFORD UNIVERSITY PRESS în România.
E-mail: oxford@niculescu.ro; Internet: www.oxford-niculescu.ro

Herman Melville

Moby Dick

Repovestire de Geraldine McCaughrean
Consultant de specialitate: prof. Kimberley Reynolds
Illustrații: Victor Ambrus

EDIȚIE BILINGVĂ ENGLEZĂ-ROMÂNĂ

Traducere: Marilena Dumitrescu

NICULESCU **kids**

CONTENTS

Foreword.....	6
Moby Dick	8
Epilogue	152
Map.....	154-155
Glossary.....	157

CUPRINS

Cuvânt-înainte	7
Moby Dick	9
Epilog.....	153
Hartă.....	154-155
Glosar.....	157

Chapter 1 Queequeg

There is a whale in the sea, as white as a ghost, and it haunts me. Sometimes, when I am afloat in sleep, he swims towards me, jaws gaping, and I wake up screaming and salt-wet with sweat. Somewhere out there in the bottomless oceans lives Moby Dick, a great white winter of a whale, and I still shiver at the thought of him.

Call me Ishmael. It might be my name. There again, it might not. It is what I call myself now. It means 'God hears'. There are worse things to be called. 'Ahab', for instance.

I am not a stay-at-home kind of lad. That's why I took it into my head to go whaling. I stuffed two shirts into a carpet-bag and went to Nantucket, because that's where you go to find a whaling ship.

It was late, bitter cold, and so dark that I could barely see where I was going. The creak of an inn sign led me to a lit doorway. Scribbled above the door were the words, 'Landlord: Peter Coffin'. (A superstitious man might have taken that for a bad omen, but a man can't help his name.)

'Do you have a bed for the night?' I asked.

If you don't mind sharing with a harpooner,' said Peter Coffin, and others nearby looked me over and sniggered.

Capitolul 1 Queequeg

Înă obsedează o balenă din largul mării, albă precum o fantomă. Uneori, când visez că plutesc pe mare, ea înoată spre mine cu fălcile căscate și mă trezesc tipând și scăldat de o sudoare sărată. Acolo, undeva, în oceanele fără fund, trăiește Moby Dick, o balenă uriașă, albă ca neaua și, astăzi încă, mă cutremur gândindu-mă la ea.

Spune-mi Ishmael. Acesta ar putea fi numele meu. Dar în același timp, ar putea să nu fie. Însă aşa îmi spun eu acum. Înseamnă „Dumnezeu aude”. Există și nume mai rele. „Ahab”, de exemplu.

Nu sunt genul de om legat de casă. De aceea, mi-a intrat în cap să mă apuc de vânătoarea de balene. Mi-am vîrât două cămăși într-o desagă și am plecat la Nantucket, pentru că acolo te duci dacă vrei să găsești o balenieră.

Era târziu, un frig de crăpau pietrele și o beznă de nu vedeam încotro mergeam. Scărțăitul firmei unui han mă conduse spre o ușă luminată. Deasupra ușii erau scrijelite cuvintele „Hangiu: Peter Coșciug.” (O persoană superstițioasă l-ar fi considerat un semn rău, dar nu avem ce face dacă aşa ne cheamă.)

— Aveți un pat pentru noaptea astăzi? am întrebat.

— Dacă nu te deranjează să-l împărți cu un harponier, a zis Peter Coșciug și cei din jur mă măsurară din cap până-n picioare, chicotind.

For all I had not been whaling before, I knew well enough about harpooners. They are generally very big men, not given to daintiness. I was nervous, no denying it. ‘Which one is he?’ I asked, peering round the bar.

‘Not back yet. He’s out trying to sell his head,’ said the landlord.

I thought it must be the start of a joke. ‘Oh yes?’

‘Yeah, he may be a head-hunter, but he pays his bill.’

I was too tired for such nonsense. So I took myself off to bed.

Beside the bed leaned the man’s harpoon – a hollow metal spear with ferocious barbs at the tip. I’m no weakling, but I would have been hard put to lift it, let alone heave it at a passing whale.

Footsteps on the stair. Best pretend to be asleep, I thought, so it was through my lashes that I first glimpsed Queequeg. In one hand he held a deadly looking axe – and in the other, a shrunken human head. His own face was hardly less ugly than the one in his fist, for it was tattooed with purple scrolls, and a single lock of hair swirled in the centre of his forehead. When he took off his clothes, his body, too, was chequered purple-and-black. He blew out the lamp, so that the room was plunged into darkness, and jumped into bed right on top of me.

‘WHAAAH!’ I shrieked.

‘Who there?’ His huge hands began to feel me. ‘Who you? What you do in my bed?’

‘COFFIN! Peter Coffin!’ I yelled. ‘Come quick!’

Deși nu mai fusesem la vânătoare de balene până atunci, știam destule despre harponieri. În general, sunt oameni bine făcuți, nu prea familiarizați cu finețurile. Eram neliniștit, nu pot să nu recunosc.

— Care-i ăla? am întrebat, căutând cu privirea prin cărciumă.

— Încă nu s-a întors. E în târg, încearcă să-și vândă capul, zise proprietarul.

Am crezut că era un început de glumă.

— Ah, da?

— Da, o fi el vânător de capete, dar își plătește datoria.

Eram prea obosit pentru asemenea prostii. Așa că m-am dus la culcare.

Lângă pat zacea harponul omului – o lance de metal goală pe dinăuntru, cu niște cârlige însăpmântătoare în vîrf. Nu sunt eu vreun slabânog, dar tot mi-ar fi fost greu să-l ridic, darămîte să-l înfig într-o balenă în mișcare.

Pași pe scări. Mai bine mă fac că dorm, mi-am zis, aşa că prima dată l-am văzut pe Queequeg privind printre gene. Într-o mâna ținea un topor cu aspect ucigător – iar în cealaltă, un cap de om stafidit. Propria lui față era cam la fel de urâtă ca aceea pe care o ducea în mâna, căci era plină de riduri vineții și o singură suviță de păr i se ondula rebelă pe mijlocul frunții. Când își scoase hainele, am văzut că și corpul îi era brăzdat de urme vineții și negre. Stinse lampa, scufundând încăperea în beznă, și sări în pat, fix peste mine.

— HEEEEEE! am urlat.

— Care ești acolo? Mâinile lui uriașe începură să mă pipăie. Cine ești? Ce cauți în patul meu?

— COȘCIUG! Peter Coșciug! am strigat. Vino degrabă!

The landlord burst into the room. Yellow lamplight splashed us both.

'Save me! Don't let him take my head!' I heard myself squealing.

Peter Coffin politely apologized to Queequeg. 'This lad needed a bed. I said he could share yours. Hey! You! Queequeg won't do you no harm. Gentle as a moose, he is. Stop your racket and let the man get some sleep.'

After he had gone, an embarrassed silence filled the dark. 'Sorry,' I said. 'Misunderstanding'

'No matter,' came the voice out of the darkness. He had not hunted the head himself, apparently. He had bought it in New Zealand, to resell to the kind of people who have a taste for the horrible. He was a South Sea Islander from Kokovoko. And shall I tell you something? He was a deal more civilized than many a man I've met before or since. By the time we had finished talking, I had made a friend I thought would last me a lifetime.

'You and me, we sail round world.'

'I hope so,' said I.

'I know so,' said Queequeg.

The *Pequod* was a rugged little vessel. The ship's rail was studded with whale teeth, and in place of the bowsprit, the lower jaw of a whale jutted far out from the prow. It was as if the ship was gradually changing from wood into whale. Eager for my great adventure to begin, I leaped up the gangplank and

— Vorbește sau te termin.

— PETER COŞCIUG!

Hangiu dădu buzna în cameră. O lumină galbenă de lampă ne învăluia pe amândoi.

— Scapă-mă! Nu-l lăsa să-mi ia capul! m-am auzit tipând gâtuit.

Peter Coşciug îşi ceru politicos scuze faţă de Queequeg.

— Băiatul astăa avea nevoie de un pat. I-am zis că îl putea împărţi cu matale. Ascultă! Tu de colo! Queequeg n-o să-ți facă niciun rău. Blând ca un elan, asta e el. Încetează tărăboiul și lasă omul să doarmă.

După ce plecă el, o tacere plină de stânjeneală umplu întunericul.

— Îmi pare rău, zisei eu. O neînțelegere.

— Nu contează, veni vocea din întuneric. Se pare că nu vânase el însuși capul. Îl cumpărase în Noua Zeelandă, ca să-l revândă unora cărora le plăceau povestile de groază. Provinea dintr-o insulă din Marea Sudului, din Kokovoko. Și vrei să-ți spun ceva? Era mult mai civilizat decât mulți alții pe care i-am cunoscut până atunci sau după aceea. Până să isprăvim de vorbit, îmi făcusem un prieten pe viață, mă gândeam eu.

— Tu și cu mine vom naviga în jurul lumii.

— Eu aşa sper, am spus.

— Iar eu ştiu că aşa va fi, zise Queequeg.

Pequod era o corabie mică, robustă. Rama navei era plină cu dinți de balenă, iar, în loc de bompres, din proră ieșea prominent falca de jos a unei balene. Părea că nava se transforma treptat din lemn în balenă. Nerăbdător să-mi încep marea

Offered my services to a man, dressed all in black, sitting at a table on deck. 'I want to sign on, Captain!'

'I'm not the captain. He's below decks. I'm First Mate Starbuck.' And he looked up at me, fierce as a hell-fire preacher. 'Why do you want it?'

'I've heard about whaling and I want to try it.'

He gave me a look which wrote me off as a fool and a sinner. 'One three-thousandth share of the takings. That's your pay.'

'I have a friend with me,' I said, my pen hovering over the paper. 'A harpooner, name of Queequeg. From Kokovoko Island.'

I thought he might refuse to have a heathen aboard his ship, but when I looked at the names signed above mine, they all looked pretty un-American: Tahiti, Manx, Tashtego, Daggoo...

'Islanders make the best whalers,' said Starbuck. 'Let him show his worth.'

So next day, Queequeg and I were standing on the quarter-deck. The captain was still nowhere to be seen, but most of the crew were there. When they saw Queequeg's black-and-purple peculiarity, they lobbed a few insults. But after Queequeg had thrown one man into the water and dived in to rescue him from drowning, he got more respect.

'You see bit paint on bollard? That is eye of whale,' he said. (In the fog, it was all we could do to see the bollard, let alone the paint.) Queequeg raised and threw his harpoon. It hit the bollard and twanged with a hollow, eerie note. When I ran ashore to fetch it back, I found the barb had gouged away the speck of paint altogether.

adventură, am sărit pe pasarelă și mi-am oferit serviciile în fața unui om înveșmântat în negru din cap până-n picioare, care ședea la o masă pe punte.

— Vreau să mă înrolez, Căpitane!

— Nu sunt eu căpitanul. El e jos, sub punte. Eu sunt secundul, Starbuck. Și ridică privirea spre mine, îndărjită ca unui predicator care vorbește despre focul iadului. De ce vrei acest lucru?

— Am auzit de vânătoarea de balene și vreau să încerc și eu. Îmi aruncă o privire de mă făcu să mă simt nebun și păcătos.

— Una din trei mii de părți din câștig. Atât vei fi plătit.

— Sunt cu un prieten, zisei eu cu creionul suspendat deasupra hârtiei. Un harponier pe nume Queequeg. Din Insula Kokovoko.

Am crezut că va refuza să aibă un păgân la bord, dar când am citit numele semnate înaintea mea, toate păreau a fi ne-americană: Tahiti, Manx, Tashtego, Daggoo...

— Locuitorii insulelor sunt cei mai buni vânători de balene, spuse Starbuck. Să arate de ce e în stare.

Așa că, a doua zi, Queequeg și cu mine stăteam pe dunetă. Căpitanul tot nu se zărea, dar cea mai mare parte din echipaj era acolo. Când văzură ciudăteniile negre și vinete ale lui Queequeg, lansară câteva insulте. Dar după ce Queequeg îl aruncă pe unul în apă și sări apoi să-l salveze de la încercare, el se bucură de mai mult respect.

— Vezi pata aceea de vopsea de pe bolard? Este ochiul unei balene, spuse el. (Din cauza cărora, abia de vedeam bolardul, dar am văzut vopseaua.) Queequeg ridică harponul și-l azvârli. Aceasta izbi bolardul și zbârnâi cu un sunet cavernos, straniu. Când am alergat pe uscat ca să-l aduc înapoi, am constatat că vârful răsese cu totul urma de vopsea.